

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 Ps 430897 24 Pž
Tuzla, 13.3.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Tenzile Begović, kao predsjednice vijeća, Edina Buljubašića i Amele Delić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „Petrol, Slovenska energetska družba“ d.d., Ljubljana, Dunajska cesta broj 50., SI-1527 Ljubljana, Slovenija, zastupan po punomoćniku Adiju Krdžaliću, advokatu iz Sarajeva, protiv tuženog „ES PETROL“ d.o.o. Kladanj, ulica XVI Muslimanske brigade b.b., zastupan po punomoćniku Murizu Gurdi, advokatu iz Kladnja, radi povrede prava na žig, vrijednost spora 51.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 Ps 430897 22 Ps od 30.4.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.3.2025. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje u stavu I izreke, kao i u odluci o troškovima postupka sadržanoj u stavu II izreke.

Odbijaju se zahtjevi tužitelja i tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom I izreke prvostepene presude odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je tuženi povrijedio isključiva prava tužitelja neovlaštenom upotrebom žigova Petrol pod registarskim brojevima ... i

Zabranjuje se tuženom korištenje zaštićenih žigova iz tačke I u privrednom prometu na bilo koji način, oglašavanje putem sredstava reklamiranja, katalogizma, prospektima, oglasima i drugim sredstvima ponude, uputstvima, fakturama, korespondenciji i drugim oblicima poslovne komunikacije.

Nalaže se tužitelju da bez odlaganja u svim registrima, ambalaži i dokumentaciji gdje je koristio žig tužioca izvrši brisanje žiga koji je koristio bespravno.

Ova presuda objavit će se na trošak tuženog u Dnevnom listu Avaz.

Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka, u roku od 30 dana od dana prijema presude“.

Stavom II izreke obavezan je tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.043,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Stavom III izreke odbijen je tuženi sa ostatkom zahtjeva za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa.

Protiv navedene presude žali se tužitelj zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da drugostepeni sud preinači prvostepenu presudu i usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti, s tim da potražuje troškove žalbenog postupka, za sastav žalbe iznos od 1.561,95 KM sa uračunatim PDV od 17 %.

U odgovoru na žalbu tuženi predlaže da drugostepeni sud žalbu tužitelja odbije u cijelosti kao neosnovanu i tužitelja obaveže da tuženom naknadi troškove žalbenog postupka na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.335,00 KM.

Ispitujući prvostepenu presudu u granicama žalbenih razloga u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/26, i 98/15, u daljem tekstu: ZPP), ovaj sud je odlučio da žalba nije osnovana iz sljedećih razloga:

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje povrede prava na žig, sa zahtjevom za zabranu daljeg korištenja zaštićenih žigova tužitelja i objavu presude u dnevnom listu, a koji tužitelj zasniva na iznesenim činjeničnim tvrdnjama da je tužitelj nesporni nosilac žigova PETROL, pod brojevima ... i ... sa važećom registracijom na području Bosne i Hercegovine, da je tuženi bez prethodnog odobrenja tužitelja, kao nosioca žiga, upotrijebio žigove tužitelja kao svoje, da je tužitelj pismeno upozorio tuženog na ovu okolnost, sa zahtjevom da dobrovoljno ukloni zaštićene žigove, po kojem zahtjevu tužitelj nije postupio, čime potrošače dovodi u zabludu, posebno imajući u vidu tradiciju žigova PETROL.

Tuženi osporava tužbeni zahtjev navodeći da je tužba neblagovremena jer su protekli prekluzivni rokovi za podnošenje tužbe zbog povrede žiga, kao i da tuženi nije povrijedio pravo na žig tužitelja jer se tekst i boja loga tuženog ne poklapaju sa žigom tužitelja.

Iz utvrđenja prvostepenog suda u relevantnom slijedi da je tužitelj nosilac prava na registrovan žig ..., u bojama crvena-bijela linija i plava, kao i prava na registrovan verbalni žig i to: PETROL, u bijeloj boji pisan sa bojama uz verbalni znak (crvena, bijela linija i plava), sa učinkom na Bosnu i Hercegovinu, da tuženi obavlja registrovanu djelatnost u benzinskoj pumpi na kojoj je se nalazi nastrošnica na kojoj je crvena boja, na kojoj je na približno istim mjestima velikim slovima napisan naziv PETROL bijelom bojom, dok su kombinacije ostalih boja različite i to na način da kod tužitelja ispod dominantne crvene boje stoji bijela linija pa ispod plava boja, a kod tuženog ispod dominantne crvene linije, siva linija pa crvena boja i između te dvije ispuna linije-trake crne boje, tako da dominantan izgled vizuala nastrošnice tuženog u odnosu na izgled nastrošnice tužitelja koja je zaštićena žigovima registrovanim kod Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine, upućuju na to da se radi o konceptualnoj sličnosti između zaštićenih žigova tužitelja i prikaza znaka od strane tuženog i da dodatne dvije kombinacije boja vizuala nastrošnica, i to kod tužitelja bijela linija pa plava, a kod tuženog siva pa crvena linija sa ispunom između te dvije linije-trake crnom bojom, ne prave potrebnu distinkciju po osnovu koje bi prosječni potrošač stekao uvjerenje da se radi o dva različita pružaoca istih usluga, a što proizilazi i iz nalaza i mišljenju

vještaka za intelektualno vlasništvo Željke Filipčić iz Zagreba od 4.3.2024. godine koji prvostepeni sud prihvata u cijelosti kao stručan i objektivan.

Nadalje slijedi da je navedena benzinska pumpa koju koristi tuženi izgrađena 2013. godine prema glavnom projektu „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice i da od tada nije mijenjala izgled nastrešnice, osim što je tokom 2021. godine dodan naziv brenda Isomax Hifa Oil prema zaključenom ugovoru o poslovnoj saradnji.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud nalazi da je tuženi upotrebom nastrešnice benzinske pumpe sa vizualom kojim se podražavaju, odnosno oponašaju u velikom, odnosno vrlo velikom stepenu žigovi tužitelja broj ... i ..., povrijedio prava na žig tužitelja. Međutim, imajući u vidu da je tužba zbog povrede prava žiga podnesena po isteku roka od pet godina od dana kada je povreda prvi puta učinjena, prvostepeni sud odbija tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, s pozivom na odredbu člana 85. Zakona o žigu („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj: 53/10. u nastavku skraćeno: Zakon o žigu), kojim je propisano da se tužba zbog povrede žiga, odnosno povrede prava iz prijave, može podnijeti u roku od tri godine od dana kada je tužitelj saznao za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od pet godina od dana kada je povreda prvi puta učinjena.

Pravilnost i zakonitost pobijane presude ne može se dovesti u sumnju žalbenim prigovorima kojima se u suštini osporava zauzeto pravno stajalište prvostepenog suda u pogledu blagovremenosti tužbe, kroz iznesene tvrdnje da prvostepeni sud nije pravilno cijenio izvedene dokaze jer da iz provedenih dokaza ne proizlazi da je tuženi koristio nastrešnicu u spornoj varijanti tokom 2015. godine ili ranije i da o tome ne postoji odgovarajuća fotodokumentacija.

Po ocijeni ovog suda, a suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud je pravilno primjenjujući odredbu člana 8. ZPP i na osnovu slobodne ocjene izvedenih dokaza, utvrdio sporne činjenice odlučne za ovaj spor, a što je opravdao logičnim i uvjerljivim razlozima, koje prihvata i ovaj drugostepeni sud, pri tome imajući u vidu da iz iskaza svjedoka E.S., vlasnika tuženog i M.G., zastupnika po zakonu tuženog proizilazi da je benzinska pumpa izgrađena 2013. godine prema projektu „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice i da od izgradnje benzinska pumpa ima isti izgled nastrešnice (s tim što je 2021. godine dodat naziv brenda Isomax Hifa Oil), a koji iskazi su potvrđeni iskazom saslušanog svjedoka V.L., vlasnika i projektanta firme „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice, koji je naveo da je kao projektant izradio glavni projekt za benzinsku pumpu i dizajnirao izgled nastrešnice, kao i font slova kojima je ispisan naziv tuženog, što proizilazi i iz potvrde „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice od 16.9.2022. godine, u kojoj je navedeno da je ova firma u sklopu glavnog projekta dizajnirala logo firme koji je izveden na nastrešnici benzinske pumpe, da je izgradnja izvršena u svemu prema projektnoj dokumentaciji i da je u oktobru 2013. godine urađen geodetski snimak izvedenog stanja, uz koju potvrdu su dostavljene fotografije stanja benzinske pumpe, iz kojih je vidljivo da je nastrešnica imala isti izgled kao i danas (osim što nema naznake brenda Isomax Hifa Oil, koji je dodan 2021. godine), dok iz dopisa o izvedenim radovima „Spektra DMG2 d.o.o. Banja Luka slijedi da je navedeno društvo 2013. godine izvršilo radove brendiranja

predmetne benzinske pumpe upotrebom kompozitnog aluminijum (crvena i siva boja).

Nadalje slijedi da je od strane Općine Kladanj, Služba za geodetske, imovinskopravne poslove i prostorno uređenje izdato rješenje o upotrebi objekta broj 06/3-23-3-1813/13 od 27.11.2013. godine, u kojem je navedeno da je geodetski snimak izvedenog stanja objekta pod opisanim brojem izrađen od strane „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice, da je priložen izvještaj o izvršenom nadzoru od strane „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice, te da je isto pravosnažno sa danom 25.12.2013. godine.

Stoje žalbeni navodi tužitelja da u ugovoru o zakupu nije naveden izgled nastrešnice benzinske pumpe, međutim žalba zanemaruje da je prvostepeni sud ovu činjenicu (izgled nastrešnice benzinske pumpe) utvrdio na osnovu drugih izvedenih dokaza, a prije svega na osnovu iskaza saslušanih svjedoka i zastupnika po zakonu tuženog, a koje iskaze je pravilno doveo u vezu sa provedenim materijalnim dokazima, odnosno potvrdom projektantske kuće „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice koja je projektovala benzinsku pumpu i dizajnirala izgled nastrešnice, fotografijama izvedenog stanja, dopisom izvođača radova na brendiranju nastrešnice, kao i upotrebnom dozvolom iz 2013. godine, koja je donesena na osnovu dokaza da je izgradnja objekta izvršena u skladu sa projektnom dokumentacijom, uključujući i geodetski snimak izvedenog stanja „Atrius projekt“ d.o.o. Živinice, te je u obrazloženju pobijane presude pravilno i jasno izložio predložene i izvedene dokaze, dao odgovarajuću ocjenu svih dokaza zasebno i u međusobnoj vezi, a na osnovu koje ocjene je i utvrdio odlučne činjenice od kojih zavisi osnovanost tužbenog zahtjeva, kako je to propisano odredbom člana 8. i člana 191. stav 4. ZPP.

Iz stanja spisa slijedi da tužitelj tokom postupka nije izvodio dokaze na okolnost kad je saznao za povredu prava na žig i za učinioca, odnosno kad je povreda prava na žig prvi put učinjena, niti je izvodio dokaze kojima bi doveo u sumnju vjerodostojnost izvedenih dokaza tuženog, odnosno kojima bi uvjerio sud da je činjenično stanje suprotno onome što tvrdi i dokazuje tuženi. Zbog propusta tužitelja da izvede odgovarajuće dokaze kojima bi dokazao iznesene tvrdnje u tužbi na kojima zasniva svoje pravo na zaštitu žiga, u smislu odredbe člana 7. stav 1. i člana 123. ZPP, tužitelj snosi rizik donošenja odluke na svoju štetu.

Ostale žalbene navode tužitelja ovaj sud je cijenio, ali nije posebno obrazlagao jer isti nisu od odlučnog značaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari (član 231. ZPP).

Kako ne stoje razlozi žalbe, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a kako tužitelj odluku o troškovima postupka osporava samo kroz očekivani uspjeh u sporu, valjalo je žalbu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi u stavu I i II izreke, primjenom odredbe člana 226. i 235. tačka 2. ZPP, dok je u stavu III izreke prvostepena presuda ostala neizmijenjena jer u ovom dijelu nije ožalbeno (član 221. ZPP).

Odluku o troškovima žalbenog postupka sud je donio na osnovu člana 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP, te je odbio zahtjev tužitelja za

naknadu troškova za sastav žalbe iz razloga što tužitelj nije uspio sa žalbom, kao i zahtjev tuženog za naknadu troškova za sastav odgovora za žalbu, budući da se ne radi o troškovima koji su bili potrebni za vođenje ove parnice (član 387. ZPP), zbog čega je odlučeno kao u stavu drugom izreke ove drugostepene presude, koja u ovom dijelu ima karakter rješenja (člana 175. stav 4. ZPP).

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Tenzila Begović, s.r.